

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ο κ. Τηλ. Γύζης, υἱὸς τοῦ μεγάλου ζωγράφου, γλύπτης δοκιμώτατος, ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ μακρὸν σπουδάσας, ἐφιλοτέχνησε τὴν Δόξαν, ἀντιγράφας ἐπὶ πηλοῦ νὸ γνωστὸν ἔργον τοῦ πατρὸς του. Τὸ ἔργον τοῦ υἱοῦ διασφύζει ὅλην τοῦ ἀρχετύπου τὴν παραστατικότητα. Εὐδὴς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἐξετελεῖτο εἰς μέγα σχῆμα, ἵνα τοποθετηθῇ εἰς μίαν πλατεῖαν τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἐντὸς τοῦ Ἑθνικοῦ κήπου, εἰς ἑν περίπτερον ἀνοίγει προσεχῶς ἡ Διαρκὴς καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις. Θὰ μετάρσῃ δι' ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἔργων οἱ γνωστότεροι καλλιτέχναι.

— Ἀπέθανεν ἡ ζωγράφος Εὐφη Ἡλιάδου, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγομένη καὶ ἐν Μονάχῳ σπουδάσασα, ἀδελφὴ τῆς ἐπίσης ζωγράφου δεσπ. Ἑλένης Ἡλιάδου, Διεκρίθη ἰδίως διὰ τὰ Βυζαντινὰ σχέδια, εἰργάσθη δὲ εἰς τὴν διακοσμητικὴν τῆς ἀγγειοπλαστικῆς.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἀπέθανεν ὁ Ἀνδρέας Λοῦζος ἐκ τῶν φιλολόγων τῶν νέων, δημοσιεύσας ἐσχάτως τὰ «Θλιμμένα λόγια».

— Ἀπέθανεν ἐν Ν. Ὑόρκῃ ὁ Κωνσταντῖνος Βολανάκης, δημοσιογράφος ἄλλοτε ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» μὲ τὸ ψευδώνυμον Ρουτλάνδος. Ἐμενεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοῦ 1905. Ἦτο διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ φιλολογίας.

— Ἀπέθανεν ὁ δημοσιογράφος Τίμος Σταθόπουλος, ὁ γνωστὸς διὰ τὰ χρονολογήματα, τὰ ὁποῖα διέκρινεν ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀπλότης.

— Ἀπέθανεν ὁ Ἀθανάσιος Λεκαταῆς ἀρχαιολόγος ἐξ Ἰθάκης. Ἐνδιαφέρουσαν μελέτην του εἶχε δημοσιεύσῃ ἄλλοτε ἡ «Πινακοθήκη» δι' ἧς ἀνεσκεύαζεν τὰς θεωρίας τοῦ κ. Δαϊρπελδ περὶ τῆς πατρίδος τοῦ Ὀδυσσεύς.

— Προεκηρύχθη ὁ Καλοκαιρινεὺς δραματικὸς διαγωνισμός. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων ἡ 31 Δεκεμβρίου.

— Ο Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν ἑβδομαδιαίων περιοδικῶν παρακαλεῖ αὐτάς, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀπορρίπτουν ἐκ τῆς ὕλης των περιγραφάς, διηγήματα καὶ γελοιογραφίας, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ἡ κατάρριψις τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου καὶ ἡ διακομώδης τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ὑπομνησκαὶ δὲ συγχρόνως εἰς τοὺς ἐκδότας τῶν περιοδικῶν τὸ 11 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ ὁποίου δικαιοῦνται αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰ τῆς τοιαύτης φύσεως δημοσιεύματα.

— Ἐν Ἀμερικῇ περιοδεύουν ἀρχετοὶ καλλιτέχναι τοῦ ἡσματος. Οἱ κ. κ. Βλαχόπουλος, Οἰκονομίδης, Μωραΐτης, Κυπαρίσση ἀποτελέσαντες ἴδιον ὄμιλον,

Κρυωνᾶς, Πασχαλίδης. Ἐδωσαν δὲ συναυλίας ὁ μικρὸς βιολιστὴς Καμπαράκης, οἱ χορευταὶ κλασικῶν χορῶν κ. κ. Κανέλλος καὶ Κωνσταντῖνον καὶ ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Καββαδίας.

— Ἀπέθανεν ἡ παλαίμαχος ἠθοποιὸς Χαρίκλεια Ταβουλάρη, ἡ διακριθεῖσα ἰδίως εἰς τὴν «Τύχην τῆς Μαρούλας».

— Ἀπέθανεν ὁ μουσουργὸς Γεώργιος Ἀξιώτης, υἱὸς τοῦ διηγηματογράφου Σπουδάσας ἐν Εὐρώπῃ, ἔγραψε ἐπιτυχεῖς συνθέσεις, ἐπὶ τῇ βάσει Ἑλληνικῶν δημοτικῶν μοτίβων.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Νέον σημαντικὸν ἔργον ἀγγέλλεται τοῦ μεγάλου συγγραφέως J. H. Rosny τοῦ νεωτέρου, ὅστις θεωρεῖται ὡς μία κορυφὴ τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας. Ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου εἶνε «Ἡ περιπαθὴς εἰαίρα». Οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἀνυπομόνως ἀναμένουν τὸ νέον ἔργον τοῦ Γάλλου συγγραφέως ὃν τινὲς θεωροῦν ἀνώτερον καὶ τοῦ Ἀνατόλ Φράνς. Ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας κ. Ἀ. Παρθένης (Ary René d'Yvermont) τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὴ ἡ φήμη ὡς δοκιμοτάτου κριτικοῦ, θὰ γράψῃ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Rosny εἰδικὴν μελέτην.

— Ὁ ἐπιφανὴς φιλέλλην Ἀλέξανδρος Μερσερὼ ἰδρυτῆς τοῦ ὁμωνύμου Πανεπιστημίου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Ἑλλ. μεγαλοφυϊανὸν ἐσπερίδας καθ' ἃς ὠμίλησαν ἡτορες ἀνεγνωρισμένης ἀξίας. Ὁ κ. Μερσερὼ προσεχῶς θὰ ἀφιέρωσῃ δύο νέας ἐσπερίδας διὰ τὰ καλλιτεχνικά ἔργα τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ποιητῶν, μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Παρθένην καὶ τὰ ὁποῖα θ' ἀπαγγελοῦν ἀπὸ τοὺς λυρικοὺς ἠθοποιούς τῶν κυριωτέρων Παρισινῶν θεάτρων. Ἐπίσης θὰ γίνῃ καὶ διάλεξις περὶ τοῦ δραματικοῦ ἔργου τοῦ κ. Μελά.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ μεγαλείτερος Γάλλος τραγῳδὸς Ντε-Μαξ, Ρουμανικῆς καταγωγῆς. Πρὸ 35 ἐτῶν ἐγκατεστάθη ἐν Παρισίοις. Ἦτο μεγάλη ἡ ἐκφρασις του, ἡ εὐαισθησία του, τὰ δραματικά του effets, ἦτο δὲ λίαν μορφωμένος αἰσθητικῶς. Ἐπαίξε εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμωδίαν». Διεκρίθη κυρίως εἰς τὸν «Βρετανικὸν» καὶ εἰς τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύλου.

— Ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ζολᾶ. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Πρωθυπουργὸς Ἑρριώ.

— Ἡ κ. Κατίνα Βάγγερ, χήρα τοῦ διασήμεου μουσουργοῦ, ζῇ εἰς Μπαρθοῦτ ἐν μεγίστῃ πένιᾳ. Κατοικεῖ εἰς πενιχρὸν διαμέρισμα!

— Τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὴν Φιλολογίαν ἀνεπεμήθη ἐφέτος εἰς τὸν Πολωνὸν συγγραφέα Ραϊμόνδ.

— Ἀπέθανεν ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος μουσουργὸς Γαβριὴλ Φωρὲ, συνθέτης τῆς Πηνελόπης, τοῦ Προμηθέως τοῦ Πελλέας καὶ τῆς Μελομένης. Εἶναι γνωστὰ αἱ συνθέσεις του, Μπαλάντα, αἱ Nocturnes, τὰ Improptus, τὰ Preludina, καὶ ἐκ τῶν μελωδιῶν τὸ Σεληνόφως, τὸ Ἀφθαρτο μῦρο, τὸ Σιωπηλὸ δῶρο.

— 'Απέθανεν ὁ διάσημος γερμανὸς δραματικὸς συγγραφεὺς Έρμαν Σούντερμαν εἰς ἡλικίαν 67 ἐτῶν. Ἦρχισε τὸ στάδιόν του ὡς δημοσιογράφος διὰ νὰ ἐξελιχθῇ ταχέως εἰς δραματοποιόν. Τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ τὸν ἀνέδειξεν ἦτο ἡ «Τιμή» (1888). Ἐγραψε ἀρκετὰ μυθιστορήματα καὶ δράματα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ κυριώτερον εἶνε «ἡ Κυρία Σοργκε» «ὁ γάμος τῆς Ὑολάνδης», «Ὑπῆρξε...» «τὸ τέλος τῶν Σοδό-

μων» «Μάγδα» «Μελλοθάνατοι».

— Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Γκονκούρ κενωθεῖσης μιᾶς ἑδρας ἐξελέγη μέλος ὁ ποιητὴς Ραουὺλ Πονσὸν ἡλικίας 74 ἐτῶν, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ διάγῃ βίον παλαιοῦ σπουδαστοῦ φιλοσόφου καὶ ὥστις πρὸ τεσσάρων μόλις ἐτῶν ἐξέδωκε τὴν πρῶτην ποιητικὴν συλλογὴν του «Ἡ μουσα στὴν ταξέρινα».

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Τὰ δύο Ὁδεῖα, ἐν συναγωνισμῷ ἀμίλλης, ὑπόσχονται ζωηροτάτην τὴν μουσικὴν κίνησιν κατὰ τὴν ἀρξαμένην χειμερινὴν περίοδον. Αἱ ὀρχήστραι καταρτίζονται ἐπιμελέστερον, αἱ διεύθυνται φιλοτιμοῦνται νὰ παρουσιάσουν ἐκλεκτότερα ἔργα, μετεκλήθησαν δὲ ξένοι ἐπιφανεῖς βιρτουόζοι.

Ἡ μουσικὴ οὕτω πανδαισία, ἐὰν προστεθοῦν καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ συναυλίαι, καὶ ἰδίως τῶν νεωτέρων ἐκτελεστῶν, αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν λείπουν, προμηνύεται ἄφθοτος.

— Ἡ πρώτη συμφωνικὴ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν περιελάμβανε: Βάγνερ (τὸν ἀποχαιρετισμὸν τὸν Βόταν ἐκ τῆς «Βαλκυρίας» καὶ ἐκ τῆς «Ἰζόλδης» τὸ προοίμιον καὶ τὸν θάνατον), ἐν συμφωνικὸν ποίημα τοῦ Σούμαν, ἅτινα ἐξετέλεσεν ἡ ὀρχήστρα ἀμέμπτως, ἐνεφανίσθη δὲ ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ πιάνου κ. Μπαράζ, ἀποδῶν τὰ β'. Κονσέρτο τοῦ Ραχμάνινοφ μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις ὑπῆρξε πληρεστέρα εἰς τὸ ρεσιτάλ τοῦ ἑδῶτος. Ἐπέδειξε ἀτομισμὸν καὶ αἰσθαντικότητά σπανίαν.

Τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν ἀνέλαθεν αὐτὸ ἐφέτος τὰς λαϊκὰς συναυλίας, τοῦ «Ἀττικοῦ». Ἐκτὸς μιᾶς μετρίως ἐμφανίσεως τῆς Ἀμερικανίδος πιανίστριας Γκέμπελ, οἱ ἄλλοι σολίστ ἐπαιξάν πολὺ καλῶς.

Ἡ δὲς Παπαϊωάννου ἔδειξε ζηλευτὰ χαρίσματα, ὁ δὲ βιολιστὴς κ. Σκαντζουράκης φιλότιμον προσπάθειαν ὅπως παῖξῃ ἐκφραστικώτερον. Ἐπαίχθησαν ἡ «Συμφωνία Δάντου» τοῦ Λίστ καὶ διὰ πρῶτην φορὰν ἡ ὁπ. 2 τοῦ Χάϋδν, μετὰ τὴν εὐφάνταστον μελωδίαν τῆς. Ἐγρήτευσαν οἱ «Πολυσοδικοί χοροὶ» τοῦ Μποροντίν διὰ τὸν ρυθμὸν καὶ τὸν θαυμάσιον χρωματισμὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπουρνίκωφ, τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν τοῦ θερμοῦ Σλαβικοῦ αἰσθημάτος. Ἠκούσθησαν λίαν εὐχαρίστως τὸ καὶ ἄλλοτε παιχθέν, «Θλιδερὸν βάλλε» τοῦ Σεμπέλιους καὶ αἱ Ἐλεγειακαὶ μελωδίαι τοῦ Γρήγκ.

* *

Τὸ Ἑλληνικὸν Ὁδεῖον εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ ἀποκτήσῃ Διευθυντὴν ὀρχήστρας τὸν ἄρτι ἐπαυθέντα ἐκ Βερολίνου κ. Μητρόπουλον, ὅστις ἐπεδλήθη εὐθὺς εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ μουσικοῦ κόσμου διὰ τὴν νευρώδη διεύθυνσιν, τὴν

μουσικὴν ἀντίληψιν, τὴν πειθαρχίαν εἰς τὴν κρατεῖ τοὺς ἐκτελεστάς, ὅςιν συγχρόνως ἐμψυχώνει. Κατὰ τὴν πρῶτην συμφωνικὴν τῆς ὀρχήστρας ἐπαίχθησαν διὰ πρῶτην φορὰν τέσσαρα παραστατικά τεμάχια τοῦ Reger ἐμπνευσθέντα ἐκ τῶν πινάκων τοῦ Μπαίχλιν καὶ δύο εἰσαγωγαὶ τοῦ Μπράμς ἡ «Τραγικὴ» καὶ ἡ «Ἀκαδημαϊκὴ» αἱ

Δ. Μητρόπουλος

Διευθυντὴς ὀρχήστρας Ἑλλ. Ὁδεῖου

ὁποῖαι ἐνεποίησαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἀνταξία τῶν θαυμασίων μουσουργημάτων.

Ὁ κ. Ἀντ. Σκόκος ἀπέδωκε τὰς Βαριασιὸν τοῦ Φράγκ μετὰ μεγάλην τέχνην διεκδικῶν θέσιν παρὰ τὸ πλεῖστον τῶν καλλιτέρων παρ' ἡμῖν νέων δεξιότεχνων.

— Εἰς τὰς λαϊκὰς συναυλίας τοῦ ἰδιοῦ Ὁδεῖου εἰς τὸ «Ἰντεάλ» παρετηρήθη ἐφέτος κοσμοσυρροή. Ἠκούσθη τὸ συμπαθητικὸν ἄσμα τῶν κυριῶν Καλαμαριώτου καὶ Καλφοπούλου, τὸ αἰσθηματικώτατον βιολί τοῦ κ. Σούλτσε, καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν παίξιμόν τῆς δ. Πανᾶ καὶ τῆς κ. Μουτούση.

— Περισσότερον ἐνδιαφέρουσα ἦτο ἡ δευτέρα συμφωνικὴ συναλία, ἀφιερωμένη εἰς τὸν Μπετόβεν. Ὁ κ. Μητρόπουλος ἐπεχείρησε μιάν